

המוצא תפילין פרק עשרי עירובין

עין משפט
גר מצוה

ו' "בקומו" סיפר בס"ה לדין יפטה
סימן למקורה יומת מלתי וכnewline נל"י
וליג עלייה ר' יודסה וממס ב"כ פלוגומן
וב"כ סוס ניט למיפרך נמי גמאלין ר' ים
השליל"ם למלי דרגתך" צלוע ספליים ר'
מליח מטהור וכון גרט ר' ים ולמליח
דלאמיסק מוחלפת שטייטה נמי ייחון
בדלון מיקצי ל"מ מל"ם וסמן
מש"ש קניי מלכאות לד"מ להל"ם
משסוס דליהם דמשפכי לדרכיו מחייל
לבדלי רבי יומין:
וורך ונח ברה"ר בפה ב"ב ב':

ח' וא' סבר מדרש פא ר' מ'
ל' עיי'eca ר' מ' ו' ק' מ'
סמי' דלען יטמין ולען יוק
בל' יקוזך ל' מ' ומינו' קפס
יג' גבזוזו וסאנקי'ו לממעלה מי'
סוח' אלמלה זמר סנהדר
פ' פוטול' קגינטו נטוו' מלכען:

מסמיף ר' מ. סה לדין יפקח ט' מהפץ מל' חמות חייכ. מה' ג' לסתו עוכ וסעדיו גם למלי' קענרטת דרכ' מקוס' ועטירכו קווילין וקאי נטנו מומתקים קרי

בְּחָ אֵין פִּי־גַּמֶּל
אֶצְםָה סְלָכָה גַּמֶּן
תְּלִינָה כָּבֵד
בְּמַ בְּמַיִּינָה סְסָלָכָה יָגֵן
גַּמֶּן סְסָלָכָה :
לְבָגֵן סְסָלָכָה גַּמֶּן
וּסְגִּילָה סְסָלָכָה עֲשָׂרָה
סְסָלָכָה צָבָעָה :
לְאָ זְעִירָה כְּפִיטָרָה מַלְּאָה
וּמְתֻמָּה קְרִיאָה תְּלִינָה :
לְבָ לְבָגֵן הוֹרְשָׁעָה קָרֵא
לְגַנְגָּה סְעָפָה כָּבֵד :
לְגַנְגָּה זְעִירָה כְּפִיטָרָה מַלְּאָה
אֶצְםָה סְלָכָה גַּמֶּן
תְּלִינָה כָּבֵד :
סְסָלָכָה צָבָעָה קָרֵא
סְסָלָכָה צָבָעָה קָרֵא :

זהו סבר מודסיפא ר"מ רישא נמי ר"מ ולא ר' הדיא סיפה ר' מ ורישא רבנן: ובלבך של מא ווציא חוץ: הא הוציא חייב החטא למא מסמייע לה לרבא^ט דאמר רבא המעביר הפז מה咍ית ארבע לסתוק ארבע והעבורי דרך עליו חייב מי קתני אם הוציא חייב החטא למא מ"י קתני הוציא פטור אבל אסור איכא לרילמא אם הוציא פטור אבל אסור למא אמר ר' יוסוף תירחו תיוביתה דרבא אמר רבא המעביר מה咍ית ד' לסתוק ד' והעבורי דרך עליו חייב מ"י קתני הוציא פטור אבל אסור לילמא אם הוציא חייב החטא: לא יעמוד אדם ברה"^ו אמר ר' יוסוף^כ השתיין ורוק חייב החטא בעין עקריה ותגנחת מעל גבי מקום דאי^ז ולכא מחשבתו משוויא ליה מקום דאי לא תימא רבא ד' אמר רבא ז' רוק ונח בכפי הכלב או בכפי הכבשן חייב החטא והוא בעין תנחה ע"ג מקום ד' וליבא אלא מחשבתו משוויא ליה מקום ה"ג מחשבה משוויא לה מקום בעי רבא הוא ברה^ט וכי אמה ברה^ט ר' יוסיה אמר ר' יוסי מטהר רב' יהודה אמר ר' היפך בה טמא לא היפך בה טהור^ט אמר רב' יוחנן מוחלפת השיטה ריש לקיש אמר ר' מטמא לדורק פיו ליטול צור רבי מאיר מטמא תחליף והכא במא עסקין בכיוו והתニア ר' יהודה אומר כייחו ונתלש מי לא רוק נתלש לא כייחו ונתלש והא תניא^ט ר' יהודה אומר כייחו שותלש ובן רוקו שותלש לא החלך ד' אמות עד שירוק אלא מהוורתא בדרשנין מעיקרא: אמר ר' ל' כיה בפני רבינו ר' חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות^ט אל תקרי למשןאי אלא למשנאי והא מינם אנים כויה^ט ו록 אמרין: מותני^ט לא עמוד אדם ברה^ט וישותה ברה^ט ברה^ט ישתחה ברה^ט אלא אם כן הכנס ראשו ורוכו למקומות שהוא שותה וכן בנה: גם^ט רישא רבנן וסיפא רב' מאיר אמר רב' יוסוף בחפיין שצרכין לו ודרכי הכל^ט איבעיא לדחו ברמלית מא אמר אבוי היהdia אמר רבא^ט היהdia גופא גורה ואנן ניקום ונגור גורה לנוירה אמר אבוי מנא אמינה לה מדקני^ט

וְמִצְכָּה עַנִּין וְקִיּוֹן כְּלֵבִי מַחְיָה:
קוֹלֶט

שיכריהם רחצנו ולוציאו עד הגדת ועד ידי כן מותל ב

ובן בנה. נערין מעאל פילוח נ

גופת מושם רשות הרכבים לרשות היחיד גזירה היא שמא יוציא מרשות לשוטר, רשות הרכבים, גזירה לגזירה לא גזירין. ודיוק אובי מודרניזציה

למקום שהופצן ונחזר בו. אבניאר לא אמר כי קניון בהיריא אם הוציא פורט ארב וכן לא ירווק מרשות לרשותה. אמר ופי אהמה שלו אין בבן 'ד טפחים.

ארבע לסתוך ארבעם העבירו דרך עליון חייב. רוחה וריגת האם הוציא חיותה. לא יעמוד בראשות היהדות יישתנו נגח חיים חטא. ואע"ג דלא עקר מעלה גבי מקום ד', דה

כריימל שיל ון ל�ון צפמוני למול וגס דמאנע גנריימל וו"ע דהה מזנה קהיל צנלאס פ"ה.

(ה) מכך מעמל

רביינו חננאל

פטור אבל אסור, נימא
תיהוי תובתייה דרבא
אמר המעביר חוץ מתחום
אסור, אבל לעולם אימא
ובב' יוסף השטין או רקק ב-

כריימל שיל ון ל�ון צפמוני למול וגס דמאנע גנריימל וו"ע דהה מזנה קהיל צנלאס פ"ה.

(ה) מבחן מעמידה